

Begå o-ar. Folket gör sig stundom skyldigt till o-ar.

OORGANISK, a. 2. Ej försedd med organer och således saknande lif.

OPAL, -ål, m. 3. En halfgenomskinlig, flottglänsande ädelsten med ett matt, men omvexlande färgskimmer.

OPÅRA, opåra, a. pl. (föga brukl.) Se *Omaka*.

OPARLAMENTARISK, a. 2. Ej öfverensstämmande med parlamentariska bruk.

OPARTISK, a. 2. Ej partisk. *O. domare. O-t omdöme.* — *Syn.* Oväldig.

OPARTISKHET, f. 3. Opartiskt sinne. *Döma med o.* — *Syn.* Oväld.

OPARTISKT, opårtiskt, adv. Utan partiskhet. — *Syn.* Oväldigt.

OPASSANDE, a. 1. Ej passande. *Ell o. uppförande.* — *Syn.* Oskicklig, Olämplig, Otjenlig.

OPASSLIG, a. 2. Lindrigt illamående.

OPASSLIGHET, f. 3. Lindrigt illamående.

OPATRIOTISK, a. 2. Ej fosterländsk. — *Opatriotiskt, adv.*

OPERA, öpera, f. 1. (ital. af lat. *Opera*, arbete, möda) 1) Skådespel, som föredrages under sång med beledsagande af musik. Sångspel. *O. seria*, allvarsam opera. *O. buffa*, skämtsam opera. — 2) Operahus. — *Ss. O-biljett, -hus, -sångare, -sångerska, -text.*

OPERAHUS, n. 3. Särskilt dertill uppförd byggnad, der operor gifvas.

OPERAKIKARE, m. 3. 1) Synglös, enkom gjord för dem, som besöka teatern och i anseende till svag syn ej utan dess tillhjälp kunna se, hvad som förefaller på scenen. — 2) Ett slags kikare, hvarigenom man kan beskåda andra föremål än dem, på hvilka perspektivet synes vara riktadt.

OPERALORGNETT, öperalårnjätt, m. 3. Se *Operakikare*.

OPERASALONG, operasalång, m. 3. Rummet för åskådarna i ett operahus.

OPERATION, --- tschón, f. 3. 1) Verkning; förrättning; företag; förfarande. — 2) (kir.) Verkställande af fältskärs-förrättning på människo- eller djurkropp, för att bota någon åkoma. — 3) (kem.) Förfarandet vid någon kemisk förrättning. — 4) (milit.) Hvarje företag i krig, som har till föremål att vinna någon fördel öfver fienden.

OPERATIONSBAS, --- tschónsbás, m. 3. (milit.) De orter, hvarpå krigsoperationerna stödjå sig. *Ekonomisk o.*, de orter, hvarifrån hären hämtar sina förnödenheter. *Militärisk o.*, de orter, der fästningar och positioner äro belägna, som, i händelse af motgångar, kunna lemna skydd åt hären, och hvarifrån den erhåller sina förstärkingar.

OPERATIONS-FÖREMÅL, n. 3. (milit.) De orter inom fiendens land, mot hvilka hären riktar sina hufvud-operationer.

OPERATIONS-LINIE, f. 3. (milit.) Den landsträcka, inom hvilken alla de krigsrörelser och manövrer utföras, som sammantagna utgöra sjelfva operationen.

OPERATIONSPLAN, m. 3. (milit.) Planen för en armés operationer.

OPERATÖR, --- ö'r, m. 3. En, som förrättar fältskärs-operationer.

OPERERA, v. a. o. n. 1. (lat. *Operari*, af *Opus*, verk) 1) Verka, uträtta, tillvägabrinda. — 2) (om läkemedel) Göra verkan. — 3) (milit.) Utföra krigsoperationer. — 4) Förrätta något, hvar till fordras visst handlag, öfning, väna, såsom i

fältskärskonst, kemi, aritmetik, o. s. v. *O. någon*, verkställa en fältskärsförrättning på någon, för att bota honom för en åkoma.

OPERETT, -- rätt, m. 3. (ital. *Operetta*) Mindre opera: sångspel, i hvilket musikackompanjemangen afbrytes af dialogen, under hvilken musiken tiger.

OPERMENT, öp'rmä'nnt, n. sing. Se *Auripigment*.

OPERÖS, -- ö's, a. 2. (lat. *Operosus*) Mödosam.

OPHIT, o'it, m. 3. Se *Serpentin*.

OPIAT, -- ät, n. 3. Af opium beredt läkemedel.

OPINION, --- ón, f. 3. (lat. *Opinio*) Tänkesätt, mening. *Allmänna o-en*, allmänna tänkesättet.

OPINIONSNÄMD, --- ónsnä'mmd, m. 3. En af tolf ledamöter utaf hvarje riksstånd bestående nämnd, som vid hvarje riksdag yttrar sig, huruvida högsta domstolens ledamöter gjort sig förtjente att bibehållas i sitt kall.

OPIUM, ópium, n. sing. (grek. *Opion*, af *Opós*, saft) Den härnade saften ur fröhusen på hvit vallmo, som har en döfvande, söfvande kraft.

OPODELDOK, opadá'lldäck, m. sing. Ett slags salva af såpa, kamfer och rosmarinspirituss.

OPOLITISK, a. 2. Oklok.

OPOLITISKT, adv. Oklokt.

OPPONENT, äpponä'nnt, m. 3. 1) Motsåndare. — 2) Den, som vid en offentlig disputation anför argumenter emot de uppställda teserna och söker att vederlägga dem.

OPPONERA, äpponëra, v. n. 1. (lat. *Opponere*) Argumentera mot teserna vid disputation. — *O. sig*, v. r. Sätta sig emot. *O. sig emot ett förslag*.

OPPOSITION, äppositschón, f. 3. 1) Motsånd. — 2) Parti, som opponerar sig emot en regerings system och åtgärder, för så vida dessa strida mot partiets åsiger. — 3) (astr.) Tvenne himlakroppars ställning midt emot hvarandra, med afseende på en tredje mellan dem belägen. Motsånd.

OPPOSITIONSBLAD, äppositschónsblåd, n. 3. Tidningsblad, som hyllar och försvarar oppositionens åsiger i ett land.

OPPRESSIV, äppräsiv, a. 2. (från lat.) Förttryckande.

OPRIS, öpri's, n. sing. (alltid med negation) Obilligt pris. *Intel o.*, billigt pris.

OPTATIVUS, äpptativuss, m. sing. (gram.) Modus, hvarigenom en önskan uttryckes.

OPTIK, äpptik, f. 3. (från grek.) Låran om ljuset och synen, samt lagarna derför.

OPTIKUS, äpptikuss, m. pl. *optici* och *optiker*. En, som är kunnig i optiken.

OPTISK, a. 2. Till optiken hörande.

OPTIMIST, äpptimist, m. 3. (af lat. *Optimus*, bäst) 1) En, som hyllar den läran, att allt hvad som är eller händer är det bästa. — 2) En, som är nöjd med allt, tycker att allt är bäst som det är. — *Motsats*: Pessimist.

OPTION, äpptschón, f. 3. (lat. *Optio*) Val.

OPTIONSRÄTT, äpptschónsrätt, m. sing. Den rättighet, som i vissa fall tillerkännes en part, att välja mellan olika behandlingssätt af ett anhängigt mål.

OPUS, ópuss, n. pl. *opera*. (lat.) Verk, arbete. Brukas isynnerhet om böcker och skrifter.

OPÅKALLAD, a. 2. Ej påkallad, ej behöflig. — *Syn.* Onödigt, Obehöflig.